

ako ste v zaostanku, ter vodijo zoper Vas izvršbe. Vprašate, kam naj se obrnete, da bi dosegli znižanje prevžitka. — Ako je res, da so starši izjavili, da naj velja zapisan prevžitek le v slučaju, ako bi se Vi zopet poročili, tedaj morate ta odgovor zatrjevati in seve tudi dokazati v pravi, v kateri bi starši od Vas zahtevali tiste prevžitkarske dajatve, glede katerih smatrate Vi, da jih Vam sedaj še ni treba dajati. Ako sodišče od Vas zatrjevanega dogovora ne bo smatralo za dokazanega, boste žal morali dati staršem vse, kar je zapisano in ni sredstva, odn. oblasti, ki bi mogla prisiliti starše, da bi svoje zahtevke zmanjšali. Mogli bi Vi kvečjemu spodbijati pogodbo, sklenjeno s starši glede dajanja prevžitka, radi prikrajšanja nad polovico. Z ozirom na sodnijsko cenitev prevzetega posestva bi bila prikratba nad polovico podana, ako bi sodni izvedenci oddali mnenje, da znaša vrednost vseh prevžitnih pravic obeh staršev več kakor 664 din mesečno. V tem slučaju bi smeli Vi pogodbo spodbijati, morali bi pa potem vrniti posestvo staršem, starši pa Vam to, kar ste za posestvo izplačali njim in svaku. Ako pa bodo prevžitkarske pravice vredne le 664 din, odn. manj, ne morete ničesar ukreniti. — Ako imata starša vknjižene na prevzetem posestvu svoje prevžitkarske pravice in bi hoteli Vi odprodati del posestva, bi mogli starše prisiliti k dovolitvi bremen prostega odpisa prodanega dela posestva le, ako bi nudili ostali del posestva staršem pupilarno varnost za izpolnitev njih prevžitkarskih zahtevkov. Varnost pa je le tedaj pupilarna, odnosno zakonita, kadar po zavarovanju, vračunši morebitna poprednja bremena, hiša ni obremenjena nad polovico, posestvo na kmetih ali zemljišče pa ne nad dve tretjini svoje prave vrednosti. Okolnost, da imata prevžitkarja še gorice, les in njivo ter živita v izobilju, Vaši otroci pa nimajo niti potrebnega, pri presoji predmetne zadeve žal ne pride v poštev.

20 letnik bi rad takoj k naboru. S. L. Vaš sin, ki bi rad takoj šel na nabor, naj napravi zadevno prošnjo na poveljstvo pristojnega vojaškega okrožja. Privoliti mora Vaše dovoljenje, da sme že sedaj nastopiti vojaško službo. — Iz katere vrste orožja bi bilo najlažje priti k orožništvu, ne vemo, domnevamo pa, da iz pehote. Sinova, ki že služita, lahko že proti koncu vojaške službe napravita prošnjo za sprejem k orožništvu. Kateri bo preje sprejet, ne moremo prerokovati.

Član hranilnice. S. F. Ste član Posojilnice, zadruge z neomejeno zavezo. Radi bi izstopili iz zadruge, pa pravijo, da tega ne morete, marveč da morate ostati član še naprej. — Pri zadruhu, ki zaprosijo za odložitve plačil ali za sanacijo, traja zaveza zadrugnika, čigar članstvo je prestopilo iz za dne zaprosene odložitve plačil ali sanacije, ves čas, dokler traja sanacija, ne glede na drugačne določbe zakona ali pravil. Vendar se pri zadruhu z neomejeno zavezo pretvori zaveza v omejeno, in sicer v višini desetkratnega zneska podpisanih deležev, pri čemer pa znesek iz zaveze ne sme biti manjši od 1000 din. Potemtakem traja jamstvo zadrugnikov pri zadruhu z dovoljenim odlogom plačil ali sanacijo ves čas, dokler se zadruge koristijo z zaščito. Dokler traja odlog plačil ali sanacija, se zadrugni deleži ne morejo ne izplačevati, ne prenesti na račun vlog in drugih obvez zadruge. Iz tega vidite, da iz zadruge sicer lahko izstopite, vendar Vam pa ne smejo zadrugnih deležev izplačati, niti Vaše jamstvo ne preneha, dokler se zadruge koristi z zaščito.

Izterjava vplačanega zadrugnega deleža. M. Z. Odgovor na Vaše vprašanje boste našli v odgovoru: Član hranilnice. S. F.

Prevzem posestva s starimi dolgi in zaščito. J. B. Prevzeli ste od stranke, s katero niste v nikakem sorodstvu, posestvo z dolgi, nastalimi od leta 1927 naprej. Vprašate, ali se lahko poslužite zaščite po uredbi o likvidaciji kmetijskih dolgov. — Zaščita Vam žal ne pripada. — V kolikor zahtevajo upniki obresti za nazaj od leta 1934, Vas opozarjamo, da posamezne obrestne terjatve zastarajo v treh letih. Čeprav bi bile vknjižene obresti (brez kapitalizacije) za več nego tri leta nazaj, niste dolžni plačati več nego le triletno obresti. Kaj drugega bi bilo, ako bi bila Vaša prednica v teku zastaralne dobe obljubljala plačilo — potem bi od obljube naprej tekla nova triletna zastaralna doba. Izvensodno terjanje samo še ne prekine zastaranja, marveč se zastaranja prekine šele z vložitvijo tožbe. Obresti bi bilo plačati za tri leta nazaj od dneva vložitve tožbe pri sodišču. Zastaranja morate v pravi izrecno ugovarjati.

Pismo iz pasje kolibe

(Iz dnevnika malega poredneža)

Takrat sem bil v tretjem razredu ljudske šole.

Kadar me je oče vzel s seboj v trg k stricu, sem vedno imel sitnosti s sosedovim oknom.

Stričeva ulica je bila v Glavni ulici; pročelje je bilo obrnjeno proti ulici.

Pri stricu sta stanovala dedek in babica, ki me je vedno pričakovala s črnim sladkorjem. Takega sladkorja nisem maral, a tega, ki mi ga je babica dajala, sem vedno z velikim užikom polizal. Zakaj, ne vem.

Ker mirovati nisem mogel, sem po dvorišču hodil okrog in tuhtal, kaj bi počel.

Najprej sem zagledal Črta, ki je imel svojo kolibo na koncu dvorišča. Pes se je leno stegoval na tleh in ni bilo videti, da bi se hotel igrati z menoj. Drugo igračo sem moral iskati.

Naenkrat sem zagledal okence na zadnji steni sosedove hiše. Veliko je bilo kakih dvajset kvadratnih centimetrov.

Segel sem v hladni žep, privlekel iz njega pračo. Vanjo sem dal okrogel kamen, pomeril in sprožil. Zaslišal se je žvenket in v naslednjem trenutku ni bilo o oknu ne duha ne sluha.

To zabavo sem si privoščil pri vsakem obisku. Za njo je vedela samo moja mala sestrična, stričeva hčerka.

Sosed ni mogel pogruntati, kdo tolikokrat razbije njegovo okno. Nekoliko je sumil, da bi jaz mogel biti ta nepridiprav, ker je okno vedno takrat bilo strto, ko sva midva z očetom bila pri stricu na obisku.

Ob zadnjem obisku se je hotel prepričati, ali je njegova sumnja pravilna. Skril se je na podstrešje in je tam oprezoval.

Ko je steklo zažvenketalo, je pritekel na stričvo dvorišče in zavpil:

»Kdo je ubil moje okno?«

Jaz sem tajil, toda sestrična me je izdala.

Nato mi je zapretil:

»Le počakaj! Očetu bom povedal, kak tič si!«

Potem je odvihral.

Jaz pa sem napadel sestrično:

»Ti Judež! Ti si me izdala!«

Sedaj pa je stric prišel na dvorišče. Ko je videl, kako bunkam sestrično, je zakričal nad menoj:

»Ti falot! Boš takoj izpustil Anico! Le čakaj!«

Moje korajže je bilo konec. Zbežal sem in se skril v Črtovo kolibo. Upal sem, da me tam ne bodo iskali.

Res me niso iskali. Čas pa je medtem potekal. Poldne je že bilo in iz hiše se je slišalo žvenketanje krožnikov, čim glasnejše je bilo, tem bolj sem postajal lačen. Vedel sem, da bo za obed tudi doboševa torta. To sem imel najrajši. Ko je moj oče prišel, je dekla nesla v obednico juho. Sledile so druge dobrote. Meni so se cedile sline.

Dalje nisem mogel vzdržati. Iz koledarčka sem iztrgal list in nanj sem napisal sledeče pismo:

»Dragi oče! Jaz sem v pasji kolibi. Ne upam si iti v sobo, ker sem s pračo razbil sosedovo okno. Če me boš branil, bom prišel noter. Prosim za odgovor! Tvoj sin Tonček.«

Na koncu sem še pripisal: »Kos doboševe torte mi prihrani!«

Pismo sem privezal Črtu na vrat. Pes je odšel, a se več ni vrnil.

Kdo je dobil v roke pismo, še danes ne vem. Samo to vem, da me tudi popoldne niso iskali in sem si šele zvečer upal iz pasje kolibe, ko sem videl, da je naš voz naprežen.

Tudi tedaj me niso vprašali, kje sem bil. Razen črnega sladkorja tisti dan nisem nič jedel. Vso pot sem bil žalosten in sem obljubil, da bom drugič bolj previden.

Obljubo sem izpolnil.

Pri naslednjem obisku sem ves dan pustil sosedovo okno pri miru in sem ga šele takrat

razbil, ko smo se že domov odpravljali. Tako sem imel užitek pa tudi nič hudega se mi ni zgodilo...

SMEJTE SE!

V kavarni

Gost: »Natakar, ali je oni tujec opazil, da sem sedel na njegov klobuk?«

Natakar: »Seveda je opazil, saj si je vzel vašega!«

Vendar ga je minila potrpežljivost

O angleškem kralju Jakobu I. pripovedujejo, da je bil zelo potrpežljiv. Nekoč pa je vendar bilo njegove potrpežljivosti konec.

Muha mu je sedla na obraz. Kralj jo je trikrat mirno odgnal. Ko je četrta sedla na obraz, je nekam razdražen dejal: »Tri obsežna kraljestva imam. Ali nimaš v njih drugod prostora ko na mojem nosu?«

General Lavdon in pesnik Fürchtengott

General Lavdon in pesnik Fürchtengott sta se nekoč srečala v Karlovih Varih. Lavdon je vprašal pesnika:

»Prosim vas, gospod profesor, povejte mi, kako ste mogli napisati toliko veselih stvari; kadar vas takole gledam, mi to ne gre v glavo.«

Pesnik je smehljaje odgovoril: »In povejte vi meni, gospod general, kako je mogoče, da ste dobili bitko pri Kolnu; kadar vas gledam, tega ne morem razumeti.«



Obiskovalec (znancu, ki je iz strahu pred svojo »boljšo« polovico splezal na omaro): »Glej, glej! Ti si vendar izvrsten plezalec! Takoj moraš pristopiti h gasilnemu društvu!«

UGANITE!

V katerem primeru je dvakrat dve šest?

(Noben, ker jih ni.)

Koliko fižolov gre v en lonec?

(Noben, ker jih ni.)

S čim se konča dan in s čim začne noč?

(S črko n.)

Zakaj ne govorijo ribe?

(Ker bi jim šla voda v usta.)

V katere sode ne moremo več vina natočiti?

(V polne.)

POIŠCITE!



Kje je palček, ki je izpil vodo?